

Vraag nr. 114
van 8 maart 1999
van de heer JOS STASSEN

Gezins- en Welzijnsraad – Onverenigbaarheden

1. Welke zijn de onverenigbaarheden om het mandaat als lid van de Gezins- en Welzijnsraad te mogen uitoefenen ?
2. Heeft deze lijst van onverenigbaarheden een formele grond en waar zijn ze formeel afgesproken ?
3. Gelden deze onverenigbaarheden ook voor de leden van de commissies van de Gezins- en Welzijnsraad ? Indien niet, vanuit welke formele basis ?

Antwoord

In het decreet van 15 juli 1997 houdende oprichting van een Gezins- en Welzijnsraad en van een adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden zijn geen onverenigbaarheden opgenomen voor de uitoefening van het mandaat van lid van de Gezins- en Welzijnsraad.

Het decreet bepaalt in artikel 6 wel dat bij de benoeming van de leden rekening moet worden gehouden met de volgende criteria :

1. de kandidaten moeten bij voorkeur over meer dan één sector uit de gezins- en welzijnszorg deskundig zijn ;
2. de kandidaten zullen bij voorkeur worden gekozen uit personen die minimum vijf jaar ervaring hebben in de gezins- en welzijnssector ;
3. maximum twee derde van de leden is van hetzelfde geslacht.

In de memorie van toelichting bij het decreet wordt met betrekking tot de kenmerken van het lidmaatschap vermeld dat :

- de Raad een brede samenstelling heeft : het middenveld moet als geheel aan bod komen ;
- de leden van de Raad worden gekozen op basis van een duidelijk profiel (deskundigheid in meer dan één sector, steunende op ruime ervaring) ;
- het mandaat in duur wordt beperkt (vijf jaar en slechts eenmaal hernieuwbaar).

De leden van de Raad zijn dus gekozen op grond van hun brede deskundigheid en ervaring en ze moeten de stem weergeven van alle actoren in de gezins- en welzijnssector (hulpvragers – hulpbieders – leidinggevend en personeelsleden van organisaties, netwerken en steunpunten). Ze mogen zich dus niet opstellen als de belangenbehartigers van hun respectieve achterban, maar ze moeten optreden vanuit hun brede betrokkenheid op de gehele sector en met ruim inzicht in de algemene ontwikkelingen.

Nauw daarbij aansluitend is de grote ruimte die wordt geboden aan de externe deskundigheid. Deze moet niet alleen een te directe betrokkenheid bewaken, maar ook instaan voor de zorg van het algemeen belang. Op die manier moet de Gezins- en Welzijnsraad ook zijn legitimiteit verwerven : enerzijds het door het hele veld aanvaarde inspraakkanaal, en anderzijds de instantie die de terugkoppeling van haar bevindingen naar de verschillende sectoren kan realiseren.

Bij de samenstelling van de Gezins- en Welzijnsraad heb ik er ook rekening mee gehouden dat het niet aangewezen is dat de leden van de raad van bestuur van een Vlaamse openbare instelling deel mogen uitmaken van de Gezins- en Welzijnsraad. Daar was echter geen formele grond voor. Om die reden steunde ik het amendement van de Vlaams volksvertegenwoordigers Guy Swennen, Sonja Becq en Veerle Heeren waarmee dit principe decretaal wordt verankerd. Een amendement op het decreet houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begroting 1999 in die zin werd op 23 maart 1998 goedgekeurd in de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.

Gezien het antwoord op het eerste gedeelte van de vraag zijn de subvragen 2 en 3 zonder voorwerp.